

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 43/22
V Luxemburgu 8. marca 2022

Rozsudok vo veci C-205/20
Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (Priamy účinok)

Vysielanie pracovníkov: vnútroštátny súd musí zabezpečiť, aby sankcie za porušenie administratívnych povinností boli primerané

Vnútroštátny súd môže uplatniť vnútroštátny režim sankcií, ktorý je v rozpore so smernicou o vysielaní pracovníkov, pokiaľ zaručí primeranosť sankcií

Spoločnosť CONVOI s. r. o. so sídlom na Slovensku, ktorú zastupuje NE, vyslala pracovníkov do spoločnosti so sídlom vo Fürstenfelde (Rakúsko). Rozhodnutím prijatým v júni 2018 na základe zistení, ku ktorým došlo pri inšpekcii vykonanej niekoľko mesiacov predtým, Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (správny orgán okresu Hartberg-Fürstenfeld, Rakúsko) uložil NE pokutu vo výške 54 000 eur z dôvodu nedodržania viacerých povinností stanovených v rakúskom zákone v oblasti pracovného práva týkajúcich sa najmä uchovávanía a ohlasovania mzdovej dokumentácie a podkladov o sociálnom zabezpečení. NE podal proti tomuto rozhodnutiu žalobu na vnútroštátny súd Landesverwaltungsgericht Steiermark (Regionálny správny súd Štajersko, Rakúsko).

V októbri 2018 sa tento súd obrátil na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania a položil mu otázku o súlade takých sankcií, ako sú sankcie uvedené v predmetnej rakúskej právnej úprave, s právom Únie, a konkrétne so zásadou proporcionality stanovenou najmä v článku 20 smernice 2014/67¹. Vo svojom uznesení z 19. decembra 2019, Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld², Súdny dvor konštatoval neprimeranosť kombinácie viacerých prvkov rakúskeho režimu sankcií v prípade porušenia v podstate administratívnych povinností týkajúcich sa uchovávanía dokumentov o vysielaní pracovníkov.

Vnútroštátny súd uviedol, že v nadväznosti na toto uznesenie vnútroštátny zákonodarca nezmenil predmetnú právnu úpravu, a vzhľadom na riešenie prijaté Súdnym dvorom v rozsudku zo 4. októbra 2018, Link Logistik N&N³, rozhodol položiť Súdnemu dvoru otázku, či, a prípadne v akom rozsahu, je možné túto právnu úpravu neuplatniť. V tomto rozsudku zo 4. októbra 2018, Link Logistik N&N, totiž Súdny dvor konštatoval, že ustanovenie práva Únie podobné článku 20 smernice 2014/67⁴ nemá priamy účinok.

Súdny dvor zasadajúci v zložení veľkej komory svojím rozsudkom rozhoduje na jednej strane o tom, či má požiadavka primeranosti sankcií priamy účinok. Na druhej strane spresňuje rozsah

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, a ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu („nariadenie o IMI“, Ú. v. EÚ L 159, 2014, s. 11).

² Uznesenie z 19. decembra 2019, Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld, [C-645/18](#). V tomto uznesení Súdny dvor rozhodol, že článok 20 smernice 2014/67, ktorý vyžaduje, aby sankcie, ktoré stanovuje, boli primerané, bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v prípade nedodržania povinností v oblasti pracovného práva týkajúcich sa hlásenia pracovníkov a uchovávanía mzdovej dokumentácie stanovuje vysoké pokuty, ktoré nesmú byť nižšie než určitá stanovená suma, ktoré sa ukladajú kumulatívne za každého dotknutého pracovníka a bez hornej hranice a ku ktorým sa pripočíta príspevok na trovy konania vo výške 20 % z ich sumy v prípade zamietnutia žaloby podanej proti rozhodnutiu, ktorým boli uložené.

³ Rozsudok zo 4. októbra 2018, Link Logistik N&N, [C-384/17](#).

⁴ V tomto rozsudku zo 4. októbra 2018, Link Logistik N&N, [C-384/17](#), Súdny dvor rozhodol o článku 9a smernice Európskeho parlamentu a Rady 1999/62/ES zo 17. júna 1999 o poplatkoch za používanie určitej dopravnej infraštruktúry ťažkými nákladnými vozidlami (Ú. v. ES L 187, 1999, s. 42; Mim. vyd. 07/004, s. 372), zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/76/EÚ z 27. septembra 2011 (Ú. v. EÚ L 269, 2011, s. 1). Toto ustanovenie tiež stanovuje požiadavku primeranosti sankcií uložených za porušenia vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa smernice 1999/62.

povinností, ktoré prináležia vnútroštátnemu súdu prejednávajúcemu spor, v rámci ktorého má uplatniť vnútroštátne pravidlá ukladajúce neprimerané sankcie.

Posúdenie Súdnym dvorom

Súdny dvor najskôr konštatuje, že článok 20 smernice 2014/67 v rozsahu, v akom vyžaduje, aby sankcie, ktoré stanovuje, boli primerané, má priamy účinok, a jednotlivci sa tak na tento článok môžu odvolávať pred vnútroštátnymi súdmi voči členskému štátu, ktorý ho prebral nesprávne. Súdny dvor na úvod uvádza, že požiadavka primeranosti sankcií stanovená v uvedenom ustanovení má bezpodmienečnú povahu, a konštatuje, že znenie tohto ustanovenia uvádza túto požiadavku absolútnym spôsobom. Okrem toho zákaz stanovovať neprimerané sankcie, ktorý je dôsledkom tejto požiadavky, nevyžaduje žiadny akt inštitúcie Únie a toto ustanovenie nedáva žiadnemu členskému štátu možnosť podmieniť alebo zúžiť rozsah tohto zákazu. V tejto súvislosti okolnosť, že článok 20 tejto smernice musí byť prebratý, nespochybňuje bezpodmienečnú povahu požiadavky primeranosti sankcií stanovenej v tomto článku. Súdny dvor ďalej v súvislosti so záverom, že požiadavka primeranosti sankcií stanovená v článku 20 smernice 2014/67 má dostatočne presnú povahu, konštatuje, že miera voľnej úvahy, ktorú toto ustanovenie ponecháva členským štátom pri definovaní režimu sankcií uplatniteľnom v prípade porušenia vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice, je obmedzená zákazom stanoviť neprimerané sankcie, ktorý je vymedzený všeobecným a jednoznačným spôsobom. Existencia takejto miery voľnej úvahy teda nevyučuje, aby bolo možné vykonať súdne preskúmanie, pokiaľ ide o prebratie tohto ustanovenia.

Následne Súdny dvor uvádza, že zásada prednosti ukladá vnútroštátnym orgánom povinnosť neuplatniť vnútroštátnu právnu úpravu, ktorej časť je v rozpore s požiadavkou primeranosti sankcií stanovenou v článku 20 smernice 2014/67, len v rozsahu nevyhnutnom na uloženie primeraných sankcií. Súdny dvor pripomína, že hoci je taká vnútroštátna právna úprava, ako je právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, vhodná na dosiahnutie sledovaných legitímnych cieľov, prekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie týchto cieľov, keďže kombinuje rôzne charakteristiky.⁵ Takéto charakteristiky, posudzované samostatne, však nie sú nevyhnutne v rozpore s touto požiadavkou. Preto s cieľom zabezpečiť plnú účinnosť požiadavky primeranosti sankcií stanovenej v článku 20 smernice 2014/67, je úlohou vnútroštátneho súdu, ktorý rozhoduje o žalobe proti takej sankcii, ako je sankcia, o ktorú ide vo veci samej, neuplatniť časť vnútroštátnej právnej úpravy, z ktorej vyplýva neprimeranosť sankcií, tak, aby to viedlo k uloženiu primeraných sankcií, ktoré sú zároveň účinné a odrádzajúce. Okolnosť, že uložená sankcia bude miernejšia ako sankcia, ktorú stanovuje uplatniteľná vnútroštátna právna úprava, nemožno považovať za porušenie zásad právnej istoty, zákonnosti trestných činov a trestov, ako aj zákazu retroaktivity trestného zákona, keďže sankcia bude stále sankciou prijatou na základe uvedenej právnej úpravy. Okrem toho, keďže požiadavka primeranosti stanovená v článku 20 smernice 2014/67 má za následok obmedzenie sankcií, ktoré musia dodržiavať všetky vnútroštátne orgány poverené uplatňovaním tejto požiadavky v rámci svojich právomocí, pričom týmto orgánom umožňuje uložiť rôzne sankcie v závislosti od závažnosti porušenia na základe uplatniteľnej vnútroštátnej právnej úpravy, nemožno sa domnievať, že takáto požiadavka porušuje zásadu rovnosti zaobchádzania.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdného dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

⁵ Uznesenie z 19. decembra 2019, Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld, [C-645/18](#).